

Sygn. akt XVII AmE 193/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 kwietnia 2022 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, Wydział XVII Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Bogdan Gierzyński

Protokolant – sekretarz sądowy Magdalena Żabińska

po rozpoznaniu w dniu 4 kwietnia 2022 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania **G. P. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą P. G. (...) - G. P. z siedzibą w miejscowości O.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 27 stycznia 2020 r., znak: (...). (...)(...)
((...))

oddala odwołanie.

Sędzia SO Bogdan Gierzyński

Sygn. akt XVII AmE 193/20

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z dnia 27 stycznia 2020 r., znak: (...). (...)(...) ((...)), na podstawie art 168 pkt 11a, art. 169 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz.U. z 2018 r., poz. 2389, z późn. zm. - dalej: „ustawa OZE”) w związku z art. 170 ust 4 pkt 1 i 70 pkt 2 ustawy OZE oraz w związku z art 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm., dalej: Kpa.) i art. 90 ust. 1 ustawy OZE, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej przedsiębiorcy Panu G. P. prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą P. G. (...) G. P. z siedzibą: ul. (...), (...)-(...) O., posiadającemu numer identyfikacji podatkowej (NIP): (...) orzekł, że:

1) przedsiębiorca Pan G. P. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą P. G. (...) - G. P. z siedzibą w miejscowości O. nie wywiązał się z obowiązku wynikającego z art 70 pkt 2 ustawy OZE, tj. obowiązku przedstawienia dokumentów lub informacji mających znaczenie dla oceny wykonania obowiązków, o których mowa w art 52-55 ustawy OZE, poprzez nieudzielenie żądanej odpowiedzi na pismo Prezesa URE z dnia 5 marca 2018 r. znak: (...)(...), które zawierało żądanie przedstawienia informacji o dokonanej w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r. sprzedaży energii elektrycznej oraz realizacji obowiązków, o których mowa w art 52 ust. 1 ustawy OZE w zakresie uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, względnie uiszczenia stosownych opłat zastępczych;

2) za niewywiązanie się z obowiązku opisanego w punkcie pierwszym wymierzył przedsiębiorcy G. P. prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą P. G. (...) - G. P. z siedzibą w miejscowości O. karę pieniężną w kwocie 10.000 zł (dziesięć tysięcy złotych).

Od powyższej decyzji odwołanie złożył G. P. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą P. G. (...) - G. P. z siedzibą w miejscowości O. zaskarżając ją w całości.

Odwołujący zarzucił zaskarżonej decyzji:

1. naruszenie prawa materialnego tj. art. 174 ust. 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii poprzez jego nie zastosowanie i nałożenie na powoda kary w wysokości 10 000,00 zł, podczas gdy w niniejszym stanie faktycznym zakres naruszeń jest znikomy, a powód niezwłocznie dopełnił ciążącego na nim obowiązku,

2. błędne ustalenie stanu faktycznego wynikające z naruszenia art. 7 k.p.a. w zw. z art. 77 § 1 i § 4 k.p.a., oraz w zw. z 107 § 3 k.p.a. poprzez niepodjęcie wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego, a w szczególności poprzez brak zebrania i rozpatrzenia w sposób wyczerpujący całego materiału dowodowego, czyli pominięcie faktów znanych organowi z urzędu, które nie wymagają dowodu, w postaci stwierdzenia, że powód podlega obowiązkowi złożenia załącznika nr 1a, ponieważ prowadzi działalność gospodarczą wyłącznie w zakresie wytwarzania energii elektrycznej, kiedy z wydruku CEIDG wynika wprost, że powód zajmuje się przede wszystkim praktyką lekarską dentylistyczną, oraz poprzez brak wskazania w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji przyczyn dla których organ nie przeprowadził dowodu z tego dokumentu. Znanego organowi z urzędu.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 479⁴⁹ k.p.c. w zw. z art. 479⁵³ § 2 k.p.c. Odwołujący wniósł o:

1. uchylenie Decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki numer (...) (...) (...) z dnia 27 stycznia 2020 r. w całości;
2. zasądzenie od organu na rzecz odwołującego się powoda kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego;
3. ewentualnie, w przypadku nie przychylenia się przez Sąd do wniosku z punktu 1, wnoszę o zmianę zaskarżonej decyzji w zakresie punktu 2 w ten sposób, że w miejsce kary pieniężnej w kwocie 10 000 zł (dziesięć tysięcy złotych) nałożyć na powoda karę w kwocie 1 000.

Odwołujący wniósł ponadto o:

1. przeprowadzenie rozprawy także pod nieobecność strony powodowej,
2. dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów powołanych w treści uzasadnienia na okoliczności zaistnienia faktów tam wskazanych.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Pismem z dnia 5 marca 2018 r. znak: (...) (...) (...), Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, działając na podstawie art. 70 ustawy OZE, wezwał przedsiębiorcę:

Pana G. P. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą P. G. (...) G. P. z siedzibą w miejscowości O. do przedstawienia w ciągu 21 dni od dnia otrzymania wezwania informacji dotyczącej dokonanej w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r. sprzedaży energii elektrycznej oraz realizacji obowiązków w zakresie

uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego.

Przedsiębiorca nie udzielił odpowiedzi na powyższe wezwanie w wyznaczonym przez Prezesa URE terminie.

W związku z powyższym, Prezes URE wszczął z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia Przedsiębiorcy kary pieniężnej, w związku z niewywiązaniem się przez Przedsiębiorcę z obowiązku wynikającego z art. 70 pkt 2 ustawy OZE. Pismem z dnia 28 maja 2019 r., znak: (...). (...) (...) (...), Prezes URE zawiadomił Przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej oraz wezwał Przedsiębiorcę do przedłożenia - w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia, szczegółowych wyjaśnień w powyższej kwestii oraz przesłania dokumentów mogących mieć wpływ na treść rozstrzygnięcia w niniejszym postępowaniu.

W odpowiedzi na powyższe, pismem z dnia 3 lipca 2019 r., Przedsiębiorca udzielił odpowiedzi na ww. pismo Prezesa URE z dnia 28 maja 2019 r. załączając wymagane dokumenty w postaci „Załącznika 1A”.

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym oraz twierdzeń stron, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane. Powód nie kwestionował w odwołaniu faktu naruszenia obowiązku stosowania się do ograniczeń.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył co następuje.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią z art. 70 ustawy o odnawialnych źródłach energii (OZE) Prezes URE ma prawo:

1. wglądu do dokumentów,
2. żądania przedstawienia dokumentów lub informacji mających znaczenie dla oceny wykonania obowiązków, o których mowa w art. 41 ust. 1, w art. 42 ust. 1, w art. 44, w art. 45, w art. 48, w art. 49 oraz w art. 52-55, lub
3. badania zgodności ze stanem faktycznym deklaracji, o której mowa w art. 57 ust. 1

- z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.

Z kolei zgodnie z art. 168 pkt 11a ustawy OZE, karze pieniężnej podlega ten, kto nie przedstawia Prezesowi URE dokumentów lub informacji, o których mowa w art. 70 pkt 2 ww. ustawy.

Wysokość tej kary określa art. 170 ust. 4 pkt 1 ustawy OZE zgodnie z którym, wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadku określonym w art. 168 pkt 11a wynosi 10.000 zł.

Uprawnienie nadane Prezesowi URE w art. 70 ustawy OZE ma na celu umożliwienie mu realizacji jego ustawowych kompetencji – monitorowania realizacji obowiązków wynikających z ustawy OZE. Zgodnie z powyższym przepisem Prezes URE między innymi ma prawo do żądania dokumentów lub informacji mających znaczenie dla oceny wykonania obowiązków określonych w art. 52-55 ww. ustawy.

Jak wynika ze wskazanych powyżej przepisów obowiązek przedstawienia dokumentów i informacji nie jest uzależniony od tego, czy na przedsiębiorcy do którego kierowane jest wezwanie ciąży obowiązeki wskazane w powyższych przepisach. Oceny takiej dokonuje Prezes URE dysponując stosownymi dokumentami i materiałami.

Powód jako przedsiębiorca jest zobowiązany do zachowania należytej staranności w stopniu odpowiadającym profesjonalnemu charakterowi tej działalności. Powód został wezwany przez Prezesa URE do przedstawienia mu informacji dotyczącej dokonanej w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r. sprzedaży energii elektrycznej oraz realizacji obowiązków w zakresie uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE

świadczeń pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego. Obowiązek powoda w praktyce sprowadzał się do przesłania formularza 1A. Powód został pouczony o treści art. 168 pkt 11a ustawy OZE.

Nie może zatem zwolnić się od odpowiedzialności wskazując, że uznał, że obowiązek taki na nim nie ciąży, skoro nie sprzedał żadnego wolumenu energii odbiorcom końcowym, ani nie był zobowiązany do umarzania świadectw pochodzenia. Pismo z zapytaniem wysłane do powoda zawierało wskazanie podstawy prawnej takiego wystąpienia.

Rację ma pozwany wskazując na to, że odpowiedzialność określona w art. 168 pkt 11a ustawy OZE ma charakter odpowiedzialności obiektywnej, niezależnej od winy. Wystarczające jest ustalenie, że podmiot zachował się w sposób sprzeczny z wiążącym go nakazem lub zakazem.

Sąd podziela stanowisko Prezesa URE, że w niniejszej sprawie brak było podstaw do zastosowania art. 174 ust. 2 ustawy OZE, zgodnie z którym może odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli zakres naruszeń jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek, zanim organy, o których mowa w art. 169 ust. 1 ustawy OZE, powzięły o tym wiadomość. Przesłanki z tego przepisu nie zostały spełnione, obowiązek nie został zrealizowany w terminie 21 dni od otrzymania wezwania. Został on spełniony po wszczęciu postępowania przez Prezesa URE, czyli po tym jak organ powziął wiadomość o powstaniu naruszenia.

Zgodzić się należało z Prezesem URE, że nie można uznać skali naruszeń za znikomą, albowiem obowiązek informacyjny ciążyący na przedsiębiorstwach energetycznych ma istotne znaczenie z punktu widzenia realizacji ustawowych obowiązków Prezesa URE w zakresie monitorowania przez niego rynku energii.

Nie jest również możliwy do uwzględnienia wniosek powoda o maksymalne obniżenie kary pieniężnej, bowiem kara z art. 168 pkt 11a ma charakter sztywny i wynosi 10.000 zł.

Odnosząc się do zarzutów naruszenia przez pozwanego szeregu przepisów postępowania administracyjnego mających w ocenie odwołującego wpływ na rozstrzygnięcie sprawy należy wskazać, że postępowanie sądowe przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest postępowaniem kontradyktoryjnym, w którym uwzględnia się materiał dowodowy zgromadzony w postępowaniu administracyjnym, co nie pozbawia tym samym stron możliwości podnoszenia nowych twierdzeń faktycznych i nowych dowodów, według zasad obowiązujących w postępowaniu odrębnym w sprawach gospodarczych. Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązany jest do wszechstronnego zbadania wszystkich istotnych okoliczności sprawy, przy uwzględnieniu zasad rozkładu ciężaru dowodu i obowiązku stron w postępowaniu dowodowym (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 23 lutego 2007 r., sygn. akt VI ACa 952/06). Ewentualne naruszenie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego w toku prowadzonego postępowania administracyjnego nie jest przedmiotem postępowania przed tutejszym Sądem, jak również nie stanowi samoistnej podstawy uchylenia decyzji w tym postępowaniu, albowiem nie ma ono wpływu na ocenę prawidłowości zaskarżonej decyzji. Wniesienie odwołania od decyzji administracyjnej wszczyna bowiem postępowanie sądowe, w którym Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpoznaje sprawę od nowa, w zakresie przedmiotu sprawy. Należy również stwierdzić, że specyficzny tryb postępowania, z jakim mamy do czynienia w przedmiotowej sprawie, zasadza się na założeniu, że organ w toku postępowania administracyjnego gromadzi dowody na poparcie swoich twierdzeń, zaś strona odwołująca się czyli powód, w procesie zwalcza te dowody przedstawiając sądowi inne dowody, które zmierzają do obalenia twierdzeń organu. Sąd na nowo przeprowadza zatem postępowanie dowodowe, gromadząc materiał dowodowy w postępowaniu sądowym, z tego też względu przebieg postępowania administracyjnego nie ma wpływu na ostateczną decyzję podejmowaną przez Sąd. Do powoda należy zatem wykazanie, że zaprezentowane przez organ dowody nie pozwalają na konkluzję taką jak w decyzji, zaś rzeczą Sądu nie jest zastąpienie organu i przeprowadzenie postępowania od początku, a jedynie ocena legalności decyzji i w zależności od przewidzianych prawem możliwości bądź zmiana decyzji bądź jej uchylenie. W sytuacji, gdy organ stosownych dowodów nie dostarczył i decyzja nie znajduje odzwierciedlenia w zgromadzonym materiale dowodowym, na odwołującym się nie spoczywa ciężar przeprowadzenia dowodu przeciwnego. Na podstawie tak zebranego materiału dowodowego Sąd dokonuje ustaleń faktycznych oraz dokonuje subsumcji przepisów do ustalonego stanu faktycznego, czego skutkiem jest wydanie rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie. Zgodnie z ugruntowanym w

orzecznictwie poglądem (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 1991 r., sygn. akt III CRN 120/91, Lex nr 3724; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 października 1998 r., sygn. akt I CKN 265/98, Lex nr 35385; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 1999 r., sygn. akt I CKN 351 /99, Lex nr 38556; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2001 r., sygn. akt I CKN 1036/98, Lex nr 52708) Sąd Ochrony konkurencji i Konsumentów nie może ograniczyć rozpoznania sprawy wynikającej z odwołania od decyzji tylko do funkcji sprawdzającej prawidłowość postępowania administracyjnego, które poprzedza postępowania sądowe. Przekazanie przez Prezesa URE odwołania wszczyna kontradiktoryjne postępowanie cywilne, którego celem nie jest przeprowadzenie kontroli postępowania administracyjnego ale merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy. W związku z powyższym zarzuty powoda odnoszące się do przepisów postępowania administracyjnego należy uznać za bezzasadne.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c., orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

SSO Bogdan Gierzyński